

Fakta om "løngabet"

CFU og Moderniseringsstyrelsen har i fællesskab analyseret den statslige lønudvikling og reguleringsordning mv.

Analysen dokumenterer

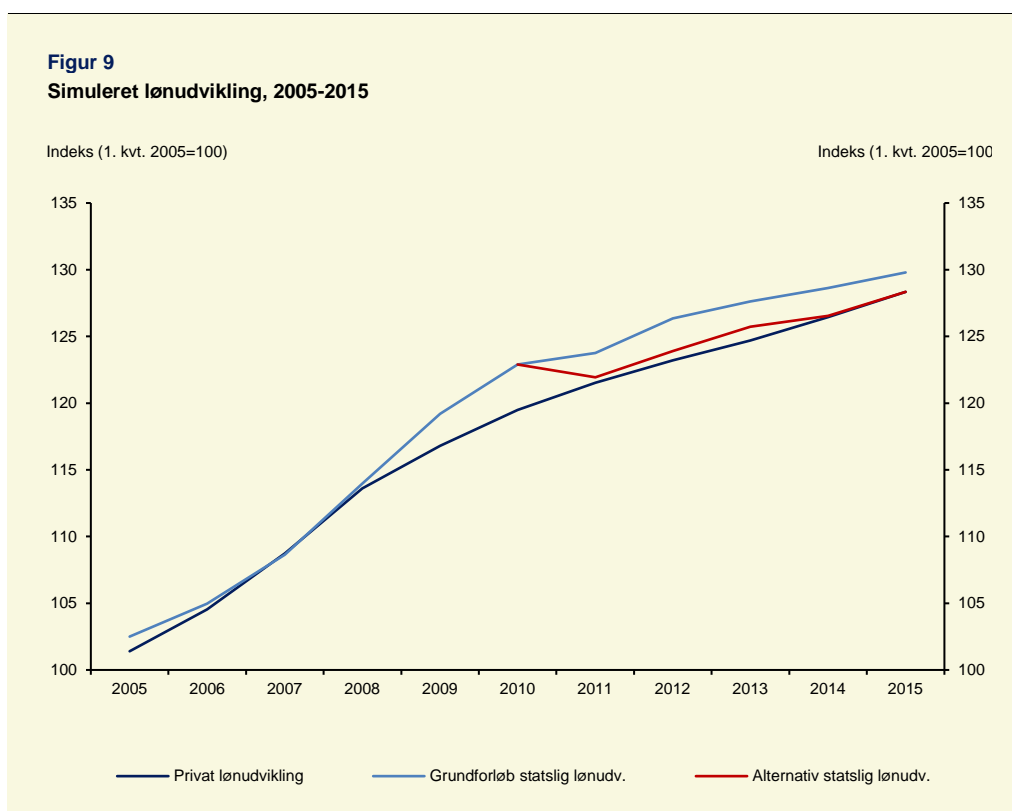
Parternes fælles analyse viser:

- Det er reguleringsordningens formål at sikre, at lønudviklingen i den private og statslige sektor følges ad – og dét sikrer den
- En sammenligning af lønudviklingen i de to sektorer, viser en stort parallel lønudvikling fra 1996 og frem til 2008. Men i årene fra 2008-2010 voksede de statslige lønninger hurtigere end de private lønninger. Fra 2011 og frem har den statslige lønudvikling igen være lavere end den private.
- Når man sammenligner lønningerne i de 2 sektorer vil resultatet afhænge af udgangstidspunktet for sammenligningen. Således er resultaterne med udgangspunkt i 1996, 2008 og 2011 meget forskellige.
- Siden 1996 = parallel lønudvikling,
- Siden 2008 = de statsansatte har haft den største lønudvikling
- Siden 2011 = de privat ansatte har haft den største lønudvikling.
- Ved aftaleforhandlingerne i staten anvender parterne i fællesskab hver gang et skøn for den fremtidige lønudvikling i den private sektor. Skønnene blive brugt til at lægge en overligger for de aftalte stigninger i staten. De skøn som parterne anvender kommer fra regeringens egne økonomer.
I perioden fra 2005-2015 har regeringens økonomer skønnet den private lønudvikling 7,7 pct. for højt. Heraf var 2009 og 2010 mest overvurderet. Det betød, at parterne aftalte lønstigninger i staten på baggrund af overvurderede skøn for den private lønudvikling.
- Konsekvensen heraf var, at reguleringsordningen udmøntede negativt i årene fra 2009-2014.
- 2 af de negative udmøntninger – i 2011 og 2013 – blev dog aftalt neutraliseret af parterne. Det betød kort og godt, at man i 2011 og 2013 aftalte IKKE at udmønte

minus 1,46 pct. og minus 0,82 pct. Havde CFU og Moderniseringsstyrelsen ikke aftalt dette, skulle de statsansattes løn have været sat ned med i alt ca. 2,50 pct.

- En modelberegning viser, at hvis ikke parterne havde aftalt at neutralisere de store negative udmøntninger i 2011 og 2013, ville reguleringsordningen have sørget for, at den opståede forskel i lønudviklingen var blevet indhentet allerede i 2011.

Figuren herunder er fra den fælles rapport, og viser hvordan lønudviklingen ville have været, hvis parterne ikke havde aftalt at neutralisere de negative udmøntninger fra reguleringsordninger i 2011 og 2013

Anm.: Alternativet viser et forløb, hvor det forudsættes, at alene reguleringsordningen styrer den statslige lønudvikling fra 2011. Indeksværdierne for hvert år er beregnet pba. årsstigningstakter pr. 3. kv. hvert år, jf. boks 1 vedr. forudsætninger ovenfor.
Kilde: Egne beregninger pba. Danmarks Statistik, OK11-forlig og OK13-forlig.

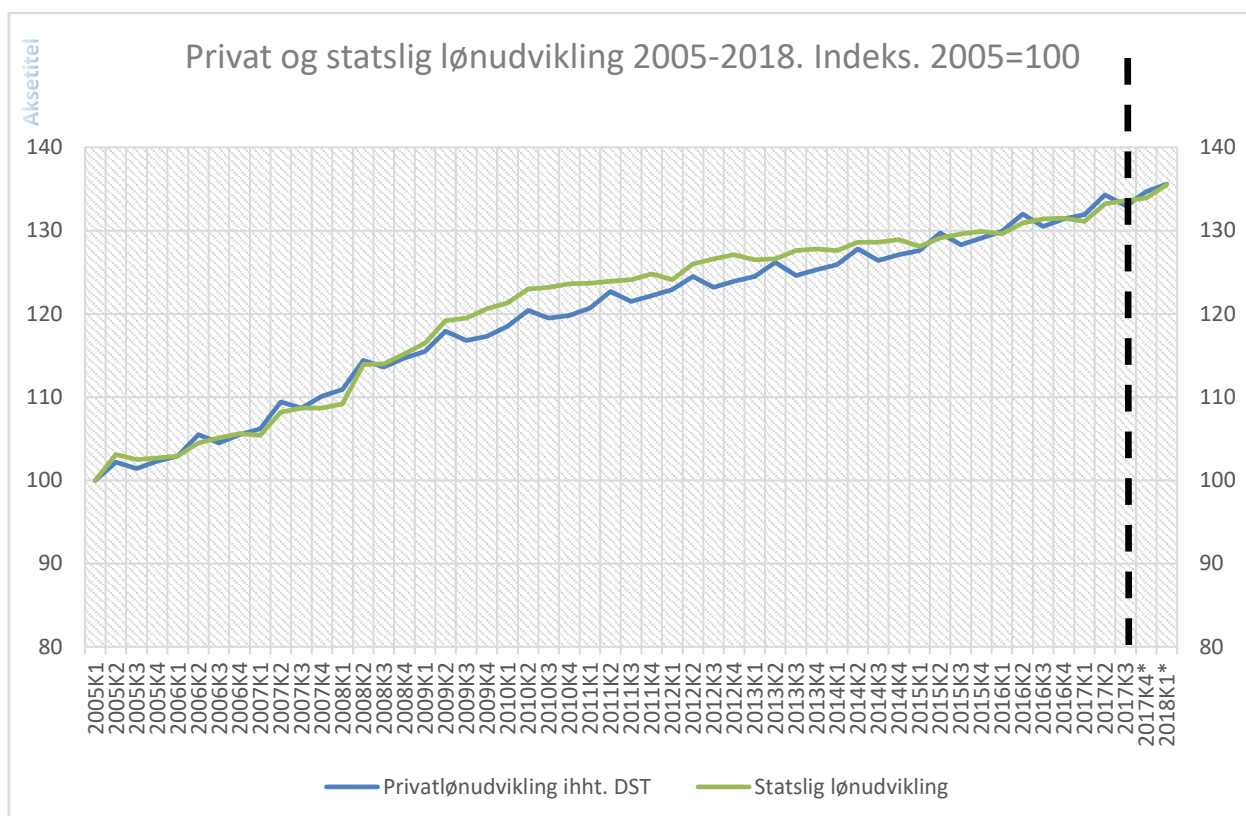
DA's påstande om offentligt ansattes lønstigninger

DA har i Agenda den 12. december fremført en påstand om, at der fortsat eksisterer et "løngab", og at en offentligt ansat siden 2008 i gennemsnit har fået 45.000 mere i løn end de burde, når man sammenligner med de private lønstigninger. Dette skyldes jf. DA, at reguleringsordningen ikke virker efter hensigten.

DA bygger sin påstand på at man tager udgangspunkt i lønudviklingen siden 2008, og man undgår at nævne, at resultatet ville være blevet et andet, hvis man havde valgt et andet udgangspunkt.

Hvis lønudviklingen og reguleringsordningens virkemåde skal belyses på reel vis, er man nødt til at tage højde for det tidsmæssige efterslæb, som der er i reguleringsordningen, idet udmøntningen sker med forsinkelse på 1½ år fordi lønudviklingen opgøres bagudrettet. Så man skal inddrage den private lønudvikling i årene forud for den periode man ønsker at belyse.

Figuren herunder dokumenterer, at hvis man måler den statslige og private lønudvikling siden 2005 er der ikke noget "løngab". I figuren er indekset tillige fremskrevet med den forventede lønudvikling frem til OK15-prioden slutter (31. marts 2018). Heller ikke her er der noget "løngab".

Anm.: Den private lønudvikling er opgjort for hele arbejdsmarkedet af Danmarks Statistik. Data løber frem til 3. kvartal 2017. Tal for 4. kvartal 2017 og 1. kvartal 2018 (efter den stiplede linje) er fremskrevet med den ventede lønudvikling. Kilde: Danmarks Statistik og egne beregninger.

Offentlig ansatte har ikke fået højere lønstigninger end i den private sektor

Både innovationsminister Sophie Løhde og DA har den 12. december påstået, at de statsligt ansatte har fået for høje lønstigninger i de seneste år.

Figuren herunder stammer fra parternes fælles rapport. I figuren er rapportens datagrundlag opdateret med de senest offentliggjorte tal fra Danmarks statistik (3. kvartal 2017) Det fremgår, at den private lønudvikling er løbet fra den offentlige lønudvikling.

Figur 6

Lønudviklingen i den private og statslige sektor, 2011-2017 (1. kv. 2011=100)

